

Usoda Avstralije bo kmalu odločena

Japonci so se zagnali z vso silo v boj za Avstralijo. To je prva fronta na Tihem oceanu, kjer so bili Japonci ustavljeni in kjer jim preti poraz njih zračne sile.

AMERIŠKA MORNARICA JE NAPADLA JAPONCE NA DVEH OTOKIH

Port Moresby, Nova Gvineja. — Japonci vsipljejo vso svojo moč, ki jo imajo na razpolago na avstralske obrambne točke. Tega boja bo v prihodnjih par tednih odločil usoda severne Avstralije. Tako sodijo vojaški strokovnjaki.

To je prva bojna zona na Tihem oceanu, kjer so bili Japonci odločno ustavljeni in napadeni tako v zrak, da jim grozi možni poraz njih zračne sile. Zračna sila nad Novo Gvinejo stopnjeva besni in izgube se rapidno povečujejo. Toda ameriške in avstralske sile rastejo, tako v moči kot v pogumu. Japoncem se na tej fronti ni bilo treba držati, "pojd" in poišči sovražnika, ker jim ta od vseh strani grozi v goltalec.

Zavezniške sile smatrajo, da je vsaj začasno, ustavile pohod Japoncev na otočje severno od Avstralije. Kredit jim gre, da so pobili najmanj 7.000 japonskih vojakov, uničili najmanj 10 letal in 50 ladij.

Pristanišče Moresby na Novi Gvineji, so Japonci danes zopet bombardirali. Protizračne baterije so zadele en japonski bombnik, ki je padel na morje. Ameriški general MacArthur je izjavil, da bodo izvajale nenadne napade na japonska oporišča. Bodo bodo polno sodelovanje mornarice in zračne sile.

Avstralski premier Curtin je izjavil: "Glasom najboljših avstralskih vojakov se ob tem času lahko trdi, da je sovražnik dosegel ono to-

čko, od katere bo odslej doživljal samo razočaranja in umik."

Pearl Harbor. — Ameriško mornariško poveljstvo naznanja, da je mornarica izvedla dva nenadna napada z velikim uspehom na otoka Wake in Marcus, ki sta bila bivša ameriška lastnina in zdaj v japonskih rokah. Otok Marcus leži samo 950 milj od glavnega mesta Japonske, Tokia.

Amerikanci so dobili v roke več japonskih vojnih ujetnikov, razbijali so več ur neprestano japonske naprave na otokih. Napad na otok Wake je bil izveden 24. februarja, na Marcus pa 4. marca. Amerikanci so bombardirali otoka z morja in zraka. Nobena ameriška ladja ni bila poškodovana, toda pri vsakem napadu so izgubili Amerikanci po eno bojno letalo.

Na otoku Wake so Amerikanci uničili vse obrežne baterije in uničili Japoncem tri bombnike. Dalje so razbili zaloge olja in druga skladišča ter potopili več japonskih proviantnih bark.

Na otoku Marcus so pa Amerikanci uničili radijsko postajo, hangarje, skladišča municije in olja. Na tem otoku niso Amerikanci našli nobene japonske letalo.

POZIG SLOVENSKEGA NARODNEGA DOMA V TRSTU

Na uredniški strani našega lista, kjer priobčujemo tragedijo slovenskega naroda pod fašistično vladno "Da se ne pozabi" boste danes in v nekaj prihodnjih člankih lahko čitali o najpomembnejših enega najbolj sramotnih in divjaških činov, ki so jih izvedli italijanski fašisti nad slovenskim narodom v Juljski Krajini.

Komur ta dogodek ni znan, naj to prečita. Oni, ki poznajo, naj ga ponovno. Ako bi svet vedel ali hotel vedeti o tem zverstvom italijanskih fašistov, potem bi se ne čudil, da Slovenci ne bi hoteli tega nikdar pozabiti, niti ne odpustiti. Potem bo svet razumel naš pravični boj, da mora biti Primorje priključeno Jugoslaviji, da morajo biti naši primorski Slovenci odrešeni.

Četrta obletnica

V soboto ob osmih bo darovana v cerkvi sv. Lovrenca sv. maša za pokojno Ano Mae Turney, roj. Brinovec, v spomin prve obletnice njene smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Zadušnica

V soboto ob osmih bo darovana v cerkvi sv. Vida peto sv. maša za pokojno Frank Krovata, roj. Brinovec, v spomin prve obletnice njegove smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

PRIRREDITEV V KORIST RDEČEGA KRIŽA!

V nedeljo bo v Slovenskem narodnem domu na Rechar zvečer prireditev, katerega namen je preostanek bo poslan v pomoč ameriškega Rdečega križa. Pričetek pestrega programa bo ob treh popoldne. Nastopili bodo razne narodnosti s posebnimi točkami, kot: Ameriška, Italijanska, Rusi, Nizozemci, Belgi, Čehi, Poljski, itd. V umetniškem nastopu bodo nastopili črnci. Na Anton Grdina bo kazal poseben nastop iz delovanja Rdečega križa.

Nekaj bo narobe!

Kaj bo, kaj bo! — se vprašujemo, ko se v tihi noči premetujemo po postelji, ko v silnih skrbih beži spalec od nas, ko misli divjajo in prevračajo kozolce, pa ne morejo najti odgovora vprašanju: le kaj smo se zamerili Proletarcu, da že v dveh številkah niti z eno besedico ni omenil Ameriške Domovine. Zda nas skrbi, če smo se toliko poboljšali, ali postajamo. Najbrže bo zadnje, ker Proletarce meče kape samo v dobre stvari, slabih niti povoha ne. Upamo, da bomo v prihodnji številki zopet našli milost in vsaj nekaj prostora v "Komentarih."

Celo brivne kline bo vlada dajala na karte

Washington. — Urad za vojno produkcijo je odredil, da se v bodoče racionira izdelava brivnih britev in brivnih klin. Električni brivni stroji niso prizadeji. V prihodnjih 90 dneh smejo tovarne izdelati samo 70 odstotkov brivnih priprav, kot so jih izdelali leta 1940.

Urad vojne produkcije bo dovolil samo po eno brivno kline na teden za vsakega moškega. Za one, ki imajo "hude" brade, bo to premalo. Toda ker imajo nekateri eno brivno kline dovolj za ves mesec, ne bo brivnih priprav zmanjkalo.

V Španiji so usmrtili 31 komunistov

London. — Radio iz Vichy, Francija, poroča, da je bilo v Madridu usmrčenih 31 oseb, katere so obdolžili komunističnih aktivnosti. Istočasno se poroča o novih aretacijah, ki so bile izvedene s sodelovanjem portugalske policije.

White Sewing Co. bo dala odlikovanje delavcem

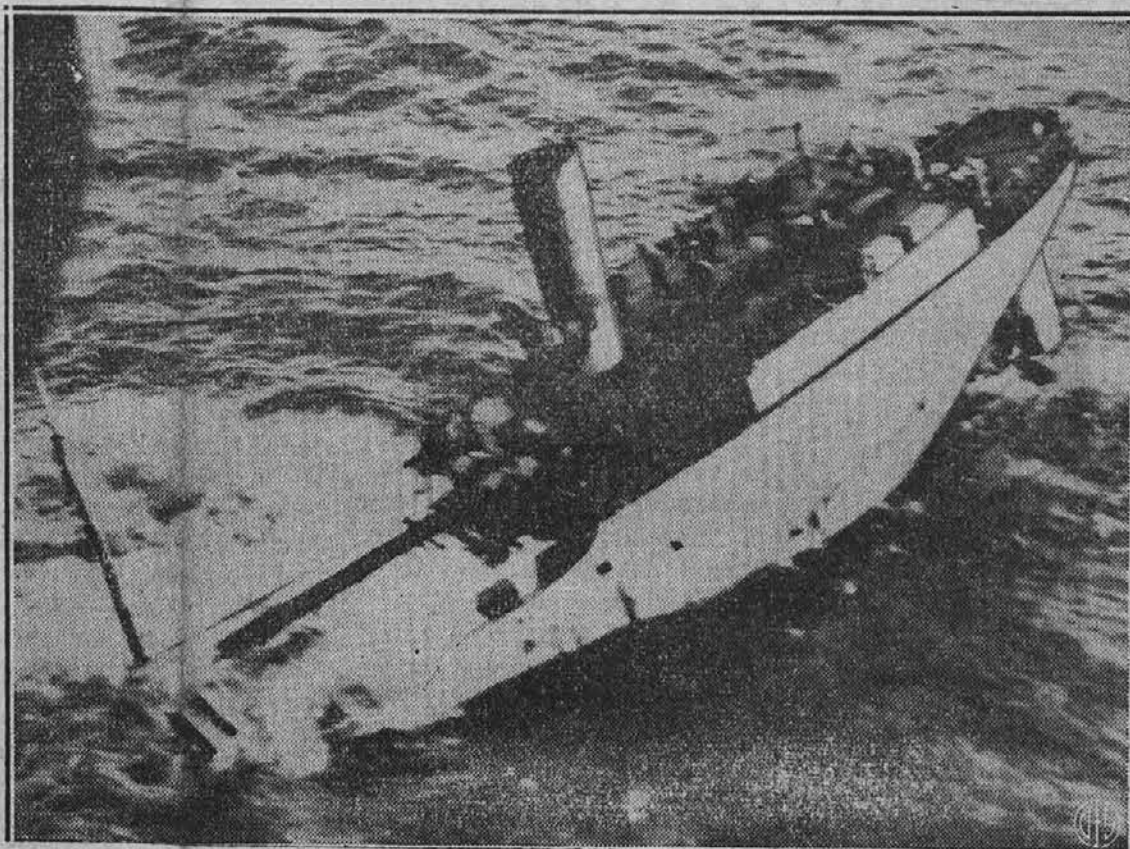
White Sewing Machine Co., St. Clair Ave. in 79. cesti, bo ob primernem programu izročila jutri večer svojim 61 delavcem lepa odlikovanja. Dva izmed njih, ki sta uslužbena pri tej kompaniji že 50 let, bosta dobila zlate igle z diamanti in vsak \$500. To sta Vincent Kundtz in Anton Kosman.

Enega sina spemila k vojakom, enega našla mrtvega

Mrs. Frances Allen, 1549 W. 117. St. je sinoči spemila sina Johna na kolodvor, ko je odhajal v armado. Ko se je vrnila domov, je našla drugega sina, 29 let starega Louisa mrtvega v postelji. Stori je samomor s tem, da si je nastavljal v postelji ležal puško na vrat in sprožil. Louis je bolehal več mesecev. Brata sta bila dvojčka.

Delavci v vojni industriji bodo dali odtise prstov

V Clevelandu in v 31 okoliških okrajih, bo moralo oddati 600.000 oseb odtise prstov. S tem so začeli včeraj pod nadzorstvom zvezne armade. Samo v Clevelandu bodo dobili od 400.000 delavcev odtise prstov do 1. junija. V vseh tovarnah, kjer izdelujejo vojne potrebščine, bodo zeli odtise prstov od vseh, od predsednika tovarne pa do zadnjega pometaja.

Ameriški tanker Gulftrade, ko se je pojrazil v morje. Torpediran je bil od nemške podmornice tri in pol milje od obale New Jersey. Šestnajst mož posadke so rešili, 18 jih pogrešajo.

Ruski smučarji so udrli v Starajo Rusijo

Moskva, 25. marca. — Ruski smučarji so udrli v predmestje Staraje Rusije, ki je glavna zaslomba nemške 16. armade. Nemci so v tem okraju naskakovali rusko linijo dva dni, toda bili so odbiti nazaj. Rusi trdijo, da so izgubili Nemci v tem okraju od 9. februarja že 140.000 mož.

Ruska smučarska edinica, ki je prodrla do mesta, je bila samo napadna četa, ki je prišla do mesta v naglem pohodu 30 milj preko zamrznjenega jezera Ilmen, severno od mesta. Rusi so oprostili vojne ujetnike, ki so bili v barakah zunaj mesta.

Ford bi rad dal letalcu Lindberghu delo

Detroit, Mich. — Henry Ford je ponudil letalcu Charlesu Lindberghu važno pozicijo v svoji novi tovarni, kjer izdeluje bombnike. Lindbergh je rekel, da bo o tem premišljal.

Nov grob

Po kratki bolezni je umrl v Charity bolnišnici Mathew Cetinsky, star 58 let, stanujoč na 989 Addison Rd. Tukaj zapušta 3 sinove: Mathew, Anton in Charles, sinah Albino in Mary in tri vnuke. Rojen je bil v Brod-Moravice, kjer je zapušta brata, sestro in več drugih sorodnikov. Tukaj je bival 39 let in je bil član društva sv. Josip št. 99 HBZ. Pogreb bo v soboto zjutraj ob 9:30 iz železovega pogrebnega zavoda, 6502 St. Clair Ave. na Highland Park pokopališče.

Na vojaškem dopustu

Na 10 dnevni dopust iz Fort Benning, Georgia, je dospel Pfc. Frank Globokar, 1385 E. 41. St. Prijatelji ga lahko obiščejo. Na 9. marca je odšel k vojakom tudi njegov brat Joseph. Nahaja se v taborišču Jefferson, Mo.

Pfc. William Deželan je prišel obiskat svojega brata Franka, 1114 E. 63. St. Vrnil se bo zopet nazaj v armado 27. marca.

Dalje so dospeli na dopust: korporal Joseph M. Borsio, 965 E. 67. St., korporal Emil S. Tomich, 1033 E. 69. St., pfc. John Kostelic, 990 E. 69. in pfc. John Zagorc, 1065 E. 66. St. — Vsem želimo prav dobro zabavo pri svojih in med svojimi prijatelji, ki jih bodo gotovo obiskali.

Japonci zasedli prvi indski otok

New Delhi, Indija, 25. marca. — Japonske čete so zasedle prvi indski otok v Bengalskem zalivu, ko so se izkrcale na otočju Andaman. Japonci niso dobili na otoku nobene opozicije, ker so Angleži že prej vzeli z otoka svojo posadko. Angleži so odpeljali z otoka tudi mnogo civilnega prebivalstva, zlasti ženske in otroke.

Otočje Andaman leži samo 650 milj južno od Kalkute in 800 milj vzhodno od važnega

Vojno dolže krivde, da se rodi vedno več otrok v Zedinjenih državah izven zakona

William Lacy, direktor Clevelandске humanitarne zveze trdi, da se je v zadnji polovici leta 1941 pomnožilo število nezakon-skih otrok za 20 odstotkov nad onim v letu 1940. To število se nanaša na Cleveland, toda, kot trdi direktor Lacy, se množi število nezakon-skih otrok po vsej deželi.

Direktor misli, da je vojna brez dvoma glavni faktor teh razmer. "Napeti in negotovi časi in v mnogih slučajih tudi pi-jalca prinese padec dekleta," trdi Lacy. "V normalnih razmerah bi se nesrečno dekle lahko poročilo s fantom, toda v vojnem času ima fant priliko, da se umar-ne svoje dolžnosti."

Lacy nadalje trdi, da je 95%

Hitler grozi Bolgariji, da ne sodeluje dovolj

Bern, Švica. — Kralj Boris se je namenil, da gre na posvete v Berlin potem, ko ga je Hitler ostro posvaril, da Bolgarija ne stori svojega deleža kot člani-ca oviske. Vladni kabinet se je posvetoval štiri ure, predno je kralj odpotoval. Zagotavlja se, da je večina vladnega kabineta proti temu, da bi šla Bolgarija v vojno proti Rusiji.

Ne bo uličnih busov

S 1. aprilom bo stopila v veljavo vladna odredba, ki prepoveduje nadomestiti vozove ulične železnice z avtobusi. Vlada potrebuje buse, avtva kolesa in drugo opremo za armado, zato je ustavila načrte nekaterih mest, ki so nameravala nadomestiti ulične vozove z busi.

otoka Ceylona. Pristanišče Kalkuta je glavno pristanišče za Indijo, kamor vozijo zavezniški svoje potrebščine za indsko armado.

Andamansko otočje sestoji iz 240 malih otokov, kamor so Angleži spravljali svoje kaznjence. To otočje nima druge veljave, kot da bo dalo Japoncem oporišča za podmornice, ki bodo od tukaj lahko napadale zavezniško paroplovbo v Indijo.

nezakon-skih mater iz družin, kjer ni zadovoljstva. Povprečna starost belih deklet je 20 let, zamorskih 17. V mnogih slučajih so krivi temu starši, ki so prišli iz Evrope in ki imajo drugačne nazore kot njih tukaj rojene hčere. Ti ne dovolijo hčeram, da bi pripeljale svojega fanta domov, zato gredo dekleta ven in posledice ne izostanejo.

"Toda v zelo redkih slučajih se pripridi nesreča v družinah, kjer vlada zadovoljstvo in sreča," pravi Lacy.

Humanitarna zveza je lansko leto dobila v roke dve petini slučajev nezakon-skih mater, katerim pomaga pred porodom in tu-di potem njej in otroku.

Eno uro po poroki se je letalec ubil

Brinkley, Ark. — Poročnik Cunningham je obiskal za en dan svojo vdovo letalca v bližnjem Morriltonu. Ob tej priliki se je tudi poročil s svojo prijateljico iz mladih let, Rebo Pierce. Eno uro potem, ko se je žena poslovila na zrakoplovnem pristanu od njega, je poročnik tresnil z letalom na tla in se ubil.

Miss Steinitz zopet doma

Miss Maxine Steinitz, ki je bila v New Yorku dva meseca v svrhu zdravljenja, se je vrnila domov in je zopet uslužbena v International Institutu, 1620 Prospect Ave.

Na operacijo

Peter Malovašič iz 391 E. 162. St. se je podal v Glenville bolniš-nico v svrhu operacije. Nahaja se v sobi št. 104. Obiski so dovoljeni.

General MacArthur je do-bil najvišje ameriško odlikovanje

Washington, 25. marca. — Vojni oddelek naznanja, da je bilo podeljeno generalu MacArthurju najvišje odlikovanje, ki ga more dobiti ameriški vojak, kongresno častno svetinjo. Odlikovanje mu je bilo podano kot v znak, da ameriški narod zaupa v svojo bojno silo. Svetinjo bo dobil v Avstraliji, kjer vrši službo kot vrhovni poveljnik zavezniške bojne sile na Daljnem vzhodu. Predsednik Roosevelt je potom radia obvestil ameriškega poslanika za Avstralijo, Johnsona, naj izroči svetinjo MacArthurju v njegovem imenu.

To odlikovanje je podano le vojaku, ki v fakcičnem boju pokaže izreden pogum in ki tvega svoje življenje, ne da bi bilo to od njega zahtevano. Predsednik ima oblast podeliti tako odlikovanje v imenu kongresa glasom postave iz leta 1860.

Privrženci osišča bodo izgubili državljanstvo

Washington. — Generalni zvezni pravdnik Biddle je naznanil, da bo vlada vzela ameriško državljanstvo onim osebam, katerim se bo dokazalo, da so lojalne osiškim državam. Biddle je omenil predvsem člane Ameriško-nemškega bunda a tudi člani nekaterih italijanskih organizacij bodo prizadeji.

Iz raznih naselbin

Duluth, Minn. — Dne 2. marca sta na cesti št. 17 zapadno od Elyja trčila dva avtomobila, ki sta jih vodila 25-letni Mike Oreškovič iz Elyja in 45-letni Matt Jernatič iz Soudana. Devet oseb je bilo bolj ali manj pobitih in odpeljane so bile v bolnišnico. Poleg Oreškoviča in Jernatiča so prizadeji še sledeči: Tony Zaverl, star 25 let, Matt Lah, star 29 let, Angela Švigel, stara 22 let, Eleanor Baldwin, 18 let in Jean Zalar, stara 18 let, vsi z Elyja; nadalje Alois Weizel in J. Poylio iz Soudana. — V tukajšnji bolnišnici je bila že petič operirana rojakinja Okorn iz Chisholma, njen mož je pa bil pred kratkim poškodovan pri delu.

Frontenac, Kansas. — Dne 17. marca je v bolnišnici v Girardu, Kans., umrl Frank Smole, star 70 let in doma od St. Ruperta na Dolenjskem. Tu je bival 36 let. V Chicagu zapušta sina in sinaho ter par vnukov.

Sheboygan, Wis. — Dne 15. marca je tu umrl Karl Milinkovič, star 46 let in doma iz Klanca na Hrvaškem. Bil je samski in podlegel je srčni hibi. Če ima v Ameriki kaj sorodnikov, ni znano.

Pismonoši dobijo zvišano plačo

Washington. — Kongres je sprejel predlog, ki določa za pismonošo, ki je nepretrgoma 10 let v službi, za \$84 na leto povečano plačo in po nadaljnjih 5 letih nadaljnih \$60.

Za \$6.000 oropan

Louis Zupančič, ki je zaposlen v Senate Cafe, 638 E. 152. St., je nesel \$6.000 iz banke, ko so ga prijeli oboženi roparji prišli v avto, ga odpeljali do samotne ceste blizu Euclid Ave. in ga tam izropali.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

JAMES DEBEVEC, Editor

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto \$7.00.
Posamezna številka 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 71 Thur., March 26, 1942

Zakaj so naše zahteve
več kot pravične

V času, ko so se vršila pogajanja med različnimi državni-ki, predno so se sporazumeli na posameznih točkah miro-ve pogodbe v Versailles, se je nekaterim angleškim državni-kom zdela zahteva zastopnikov Jugoslavije po Reki, Trstu in Gorici kot nesmiselna, če ne celo bedasta. Imeli so po- polnoma prav, če so to rekli, ker so hoteli držati zastopnike Italije v severnem Jadranu, ko so zahtevali vojni plen v ju- žnem Sredozemlju. Zato so bili pa tako neznansko veseli, ko so zvelikli skupaj italijanske in jugoslovanske zastopni- ke, da so se končno sporazumeli, ali če hočemo pravilno re- či: vdali, in 600,000 primorskih Slovencev je zajakalo.

Pa niso bile zahteve jugoslovanskih zastopnikov po Reki, Trstu, Gorici, prav nič bedaste. Ne, celo prav pravične so bile in je prav škoda, da so se zastopniki Jugoslavije vda- li, če so pač imeli kaj drugega na izbero pri mogočnih ko- leghih.

Naše sedanje zahteve, zahteve ameriških Slovencev, ki hočemo že sedaj garancije, da bodo Reka, Trst, Gorica pri- ključene Jugoslaviji po tej vojni, niso prav nič manj pravi- čne, pravične tako, da od njih ne bomo nikdar odnehali, do- kler bomo imeli le še eno iskrico upanja, da bomo s temi svo- jimi pravičnimi zahtevami uspeli.

Kateri državnik more biti pošten in obenem reči, da je Italija upravičena do vzhodne obale severnega in srednjega Jadrana, to je, da je upravičena do Gorice, Trsta, Reke, Opa- tije in do dalmatinske obale doli do Boke Kotorske? Kaj pa ta vzhodna obal Jadranskega morja koristi Italiji v ekonom- skem oziru, kadar ustvarjamo meje v pravcu, da bodo ko- ristne kaki državi za njen bodoči obstoj? Saj je fakt, da so naša mesta Reka, Trst, Gorica začela ekonomsko propadati, čim so prišla Italiji v roke. Zakaj? Zato, ker imajo za Ita- lijo v ekonomskem oziru toliko pomena, kot ima za pridno hišno gospodinjno pomen zelnik, ki se leži tri ure daleč od hiše.

Italija, ki je polotok, obdan od treh strani od morja, prav gotovo ne potrebuje nadaljnjih izhodišč na morje. Po kaj pa naj hodi Italija v Reko in Trst, ko ima doma, odko- der vodi svojo svetovno trgovino, pristanišča kot je Geno- va, Napel in brez števil drugih.

Obratno so pa pristanišča kot sta Reka in Trst vitalne- ga pomena za Jugoslavijo in za vso srednjo Evropo. Jugo- slavija brez teh mest je kot telo brez rok. Zato je fakt, da zahteva Italija vzhodno jadransko obal samo zato, da ovira razvoj Jugoslavije, da ovira razvoj južne in srednje Evrope. Torej, ali je pravično, če se prisodi kaki državi gotove kom- plexe samo zato, da se s tem škoduje drugi, da se ovira pri- njenem razvoju drugo? Ali se je morda namenoma hotelo, da se Jugoslavija ne bi ekonomsko preveč razvila? Ali so mogočni državniški hoteli, da ostane Jugoslavija vedno majhna, v tesnih sponah?

Kadar premišljujemo take in podobne probleme, ne sme- mo in ne moremo molčati, ampak moramo napeti vse sile, da se krivica zopet popravi in da dobi slovenski narod, da dobi Jugoslavija to, kar je njh, kar je njenega. Čas za take zahteve je sedaj, ne šele potem, ko bo prepozno. Nam, ki se za to pravično stvar potegujemo, se ne bo moglo očitati, da nismo storili pravočasno svoje narodne dolžnosti.

Da se ne pozabi...

V analih fašističnega terorja nad Jugoslavlani v Julijski Krajini je gotovo z najbolj krvavimi črkami zapisan požig slovenskega narodnega doma v Trstu 13. julija 1920. Ko je bil narodni dom v Trstu kup pepela, je izgubilo slovensko prebivalstvo v Julijski Krajini središče svojih kulturnih in ekonomskih organizacij, zunanji simbol narodne zavesti.

Niti en krivec za ta brezprimerni škandalozni čin ni bil poklican na odgovor. Obratno, Italijani so se smatrali, da so plameni, ki so švigali iz narodnega doma v Trstu, "očisti- li" atmosfero Trsta enkrat za vselej. S tem, da so fašisti za- žgali slovenski narodni dom, so prejeli "ognjeni krst." Zato so imeli fašisti svoj posebni namen, ko so tiskali na omot knjige "Il Fascismo nella Venezia Giulia," krvavo-rdečo sli- ko gorečega narodnega doma. Knjigo je spisal Michele Ri- solo leta 1932, glavni urednik fašističnega časopisa v Trstu. V predgovoru te knjige je napisal Rino Alessi, urednik naj- bolj razširjenega časopisa "Il Piccolo" sledeče besede:

"Plameni Balkana (ime hotela, v katerem je bil sloven- ski narodni dom), so končno očistili Trst... Z vsem navdu- šenjem patriotičnih tradicij se je Trst postavil na čelo fa- šizma... Zato pa trdimo, da je podvig tržaškega fašja zgolj politični dvig, predigra revolucije, ki bo vodila do moči. Brez tega podviga, bi bil jadranski problem vržen v Nitti- jevo razlago, in potem bi mi ne imeli niti naših mej v Julij- skih Alpah, niti ne bila postala Reka italijanska."

Fašistični režim se je izkazal hvaležnega za ta čin. Francesco Giunta, vodja tržaškega fašja, ki je prišel po vojni iz Toskanije, si je nagraabil ogromno bogastvo in se po- vzpel visoko v politični službi. Pri razstavi ob priliki 10

BESEDA IZ NARODA

Pismo iz New Yorka

Veste, gospod urednik, pri- nas v New Yorku je danes za- četek pomladi, zato sem se na- menil, da bom napisal kaj ve- selega. Ko bodo naročniki bra- li te vrstice, bo pomlad po- vsod še zelo mlada, zato je lah- ko kaj veselega tudi za tisti dan.

Ali Vi tudi kaj poslušate na radio klepetanje kakšne tako imenovane "Round Table Con- ference"? Pri nas včasih poslu- šamo in tako se je zgodilo, da so oni dan sedeli ob radiu za poslušanje take "okrogle mize" trije Srbi, dva Hrvatja in en Slovenec. Mimogrede poveda- no, tu v New Yorku ni prav nič nenavadnega, da Srbi, Hrvatje in Slovenci skupaj sedijo. Upam, da tudi drugod to ni preveč nenavadno.

Ko je bilo "okrogle mize" konec, so kar obsedeli in po svoje naprej modrovali. Sve- tovena politika, vojska, mir, svet po vojski in tako dalje.

Pa pravi Slovenec: "Pomenimo se, kako naj bi po našem mnenju bila ustvar- jena po vojski naša Jugoslavi- ja. Ostali svet bodo že drugi brez nas uredili."

Pa se oglasi Srb: "Jaz mislim, da ne bo dobro, če se zdajle o tem pogovarja- mo. Slovenci imate čudne mi- sli o bodočnosti Jugoslavije, Hrvatji pa še bolj čudne. Sta- vim glavo, da si bomo v treh minutah v laseh, če se začne- mo o tem pogovarjati."

Slovenec je odprl usta za protest, pa ga je prehitel Hrv- vat:

"Kaj blebataš, brate? Hrvatje nimamo prav nič čudne misli o bodoči Jugoslaviji, če izvzameš tiste, no, saj sam veš, katere mislim."

"Hrvatje ste sploh zoper Ju- goslavijo..."

"Šuti, brate! Tistih par od- stotkov, ki sem jih prej imel v mislih, še davno niso hrvatski narod. Kar nas je pravih Hrv- vatov, smo za Jugoslavijo, za novo Jugoslavijo. O tem se ne more več sumničati. Poročila prihajajo čez morje, da je naš narod tam že do grla sit te svobode, ki mu jo je baže prinesla tista Neodvisna. Naj se gre so- lit! Morda je še pet odstotkov našega naroda proti upostavit- vi Jugoslavije in še malo poča- kaj, pa bo kmalu ostal Pavelič sam. Trda je sola, uči pa izvr- stno. Hrvatje bodo še bolj vne- ti Jugoslavlani v doglednem ča- su kot vi Srbi. Vaša Velika Sr- bija, ki z njo strašite, bo še največja ovira za novo Jugo- slavijo..."

Ni mogel končati misli, Srb mu je planil v besedo:

"Pusti ti pri miru Veliko Sr- bijo! Nekateri naših so res ne- koliko zašli na čudna pota, ampak to je le znak trenutne zmešanosti. Naravna reakcija zoper tiste nesrečne dogodke, ki nas vse bole. To se bo lepo izgladilo, morda bo pa vzel še nekaj časa. Jugoslovanska mi- sel bo zopet buknila na površje in [prešnila dušo vseh Srbov brez razlike mišljenja. Verje- mi, brate, Srbi ne bodo razbi- jali Jugoslavije, če je le vi drugi ne boste."

"Pa govorite in pišete: Hrvat- je so nas prevarili. Z njimi nikoli več pod eno streho! Ce- lo maščevanje obetate..."

"Pusti te reči! To so znaki bolezni, ki jo lahko razumemo, zakaj je izbruhnila. Bo minilo, re- ko se zavemo strašnega polo- žaja. Mi imamo skupno s Hr- vatmi in Slovenci dovolj vzroka, da obrnemo svoje puščice tja, kjer je naš skupni sovražnik. Kar se pa tiče ideje o Jugosla- vijki med nami Srbi, pa pomisli samo tole: Mi Srbi imamo kra- lja svojega rodu. Peter II. je naš simbol. Vi Hrvatje in Slo- venci ne vidite v kralju tiste- ga, kar vidimo v njem mi. To- da to je drugo vprašanje. Ne mislim tu načenjati vprašanja monarhije ali republike za bo- dočo Jugoslavijo, kot ga več- krat načenjajo Hrvatje in Slo- venci. To pustimo za drugič. Samo to hočem poudariti, da Srbi vsekako držimo na svoje- ga kralja. Želimo Petru II., da bi prišel na prestol bodoče Ju- goslavije in dolgo ter srečno vladal. To je kar gotova stvar. Ali pa vi mislite, da mu mi že- limo po vojski dati manjšo dr- žavo v roke kot jo je že imel pred letom dni, čeprav le za do- ber teden? Kdaj je še kak vla- dar rajši vladal majhni državi kot veliki? Nikoli! Vsak ima rajši veliko. In narod, ki mu kak kralj vlada, ima tudi raj- ši več zemlje ko manj. Že sa- mo s tega vidika je kar gotovo, da bomo Srbi polagoma vsi za Jugoslavijo in bo šla tista sa- nja o zgolj Veliki Srbiji kmalu med staro šaro. Saj moro iti. Čeprav se imenuje Velika Srbi- ja, bi bila vendar presneto nraj- hna. O tem razmišljajte, bra- tje, pa boste videli, da je vse klepetanje o Veliki Srbiji pra- zna marnja. Seveda to še dav- no ni vse, ampak zdelo se mi je vredno, da to poudarim, ko se je že začel ta pogovor."

Ostala dva Srba sta prikima- la, en Hrvat se je zamislil, dru- gi se je pa smehljaj. Takrat je Slovenec segel v pogovor:

"Zame je to prav zanimivo. Iz tega vidim, da ste Srbi in Hrvatje prav za prav istotaka za Jugoslavijo, kakor smo Slo- venci vedno bili."

Tedaj so se Srbi in Hrvatje v hipu čudovito "ujedinili" in so srepo pogledali Slovenca:

"Vi Slovenci ste pa za Jugo- slavijo, to pa to! Vam je v mi- sljih in besedah samo tista vaša 'zedinjena Slovenija,' potem naj jo pa dobi kdorkoli, nas Srbe in Hrvatje naj pa vzame vrag..."

Slovenec je moral udariti po mizi, da je pomiril duhove. "Prismo! Če se tu ali tam kdo od naših tako nerodno iz- razi, s tem še davno ni rečeno, da govori ves narod. Pri nas je jasno ko beli dan, da hoče- mo Jugoslavijo nazaj. Le oči- tajte nam našo zedinjeno Slove- nijo! Vam je lahko enim in drugim, ko niste imeli od zad- nje vojne naprej tretjino svo- jih ljudi pod tujim jarmom. Mi hočemo po tej vojski nazaj mnogo več kot smo lani izgubi- li. Seveda hočemo zedinjeno Slovenijo, pa nismo toliko za- rukani, da bi mislili: Zedinjeno Slovenijo bomo laglje dobili, če na Jugoslavijo pozabimo. Nasprotno! Saj nismo taki tepci. Jugoslavija ima precej jasne obljube, da bo upostav- ljena po vojski. Slovenija sama pa ne. Zato more upati na kon- čno zedinjenje z brati, ki so po zadnji vojski ostali pod tujim jarmom, le, če nam boste vsi krepko pomagali, ne pa se pre- kljali med seboj. Če bi le vi Srbi in Hrvatje bili tako odlo- čni Jugoslavlani kot smo mi Slovenci, pa bi bilo mnogo več upanja!"

Tako se je razvnel, da so se začeli vsi — smejati. Še nekaj časa so se pričkali, malo zares in malo za šalo, končno je re- kel najvzgovornejši Srb:

"Bratje, mi smo vsi skupaj

malo trčeni. Eden se bolj gla- sno poteguje za Jugoslavijo ko drugi, končno pa drug druge- mu ne zaupamo, da govorimo iz srca. Pustimo nespametna šumenja ob stran in imejmo vero drug v drugega."

Pograbil je vsakega sosedu z eno roko in zapel: Iz bratskog zagrljaja...

Vsi so poprijeli in bilo je prav lepo slišati, ko je prišla pesem do besed: Slovenec, Srb, Hrvat...

Lorainski koticček

Josephine Eisenhardt

Zadnje čase so odšli k voja- kom sledeči naši fantje: Frank Gradšek iz 31. ceste, Gilbert Evaniš, Anton Stare in, Louis Rožanec. Družina Frank Rangusa ima pa že kar štiri sinove, ki služijo v armadi Strica Sama in ta peti, ki je star 20 let, tudi že komaj čaka, da ga vpokličejo. Ti starši so zelo ponosni na svo- je fante, ki so vsi "fejst" kore- njaki. Dekliško ime Mrs. Rangus je bilo Kimel. Upamo, da se vsi ti naši slovenski mladeniči en- krat povrnejo zdravi na telesu in duši zopet nazaj k svojem.

Po srečno prestani operaciji se je vrnil iz bolnišnice rojak Frank Soklič in se še sedaj zdra- vi doma. Nadalje sta v zdravni- ški oskrbi Mrs. Frances Logar in rojak Joseph Mramor (Brinar- jevi Jože). Vsem tem bolnikom želimo, da bi se kaj kmalu in do- bro pozdravili.

Pri mladi družini Mr. in Mrs. William Uršič iz 28. ceste so oni- dan dobili malo pa zelo pridno "bordarico" — prvo v družini. Naše čestitke!

In da ne pozabim, kar mi je že več naročnikov in naročnic naročilo omeniti tukaj, da se je Jaka ravno o pravem času "ota- jal" in začel zopet pisati svojo kolono kolonasto. Nekaj naročni- kov je že mislilo pustiti list, ker je le preveč vse od vojske vedno notri. No, pa saj je tudi v vseh drugih listih največ samo od vojske, vojska tu in zopet vojska tam.

Sedaj pa pravijo, da se jim Ameriška Domovina kar zopet dopade in da je samo Jakatova kolona vredna tistih grošev, ki se jih plača za list. Končno pa želim vsem cenjenim naročni- kom in naročnicam Ameriške Domovine veselo in zdravo Ale- lujto ter velik rezančni koš prav- lepih pirhovi!

Avstralija

Na jugovzhodu avstralskega otoka, tik obale Tihega oceana, se dviga visoko, golo pogorje: Sinje gore. Navzlec goloti ap- nenčastih tal, ki so sovražna slehernemu rastlinstvu, je na tem višavju prijetno, hladno, evropejsko podnebje skozi vse leto in vprav zaradi tega pod- nebja se je marsikaj mešan iz Sydneya, Brisbana in Melbour- neja odločil, da si je ondi sezi- dal svojo poletno vilo. Vendar je pa tudi še v teh dneh večidel te pokrajine gol, pust, neoblju- den, slično kakor so puščave v Afriki ali Aziji.

Sredi te puste pokrajine se dviga iz mrtvih apnenih tal ko- iz skalice vzeto novo, blesteče se mesto. Ob cestah so enonad- stropne hiše, ondi je majhna cerkev, majhen kino in nekaj skromnih trgovin. A med nji- mi stoji v velikanskem obsegu visoko in ponosno upravno in pisarniško poslopje, ki je ble- steče se belo, v najmodernejšem slogu: to je parlament in ministrstva avstralske zvezne države.

Canberra, zvezno glavno me- sto Avstralije v apnenčasti pu- stinji Sinjih gor, je zdaj sta- ro 15 let in ima 8000 prebiva- cev, in sicer samih uradnikov, parlamentarcev in njih druž- ne. Prav tako, kakor si pred 150 leti niso Združene ameri- ške države izbrale kakega prej-

šnjega velemesta za svojo pre- stolnico, ampak so si sezidale posebno vladno mesto, Wash- ington, so zvezne države Av- stralije sklenile, da si zgradijo novo prestolnico, da ne bi med 4 velikimi mesti države, ki so: Sydney, Melbourne, Adelaide in Brisbane, vzbudile kakega lju- bosumnja. To je bilo 9. maja 1927 in odtlej se dviga glas avstralskega zakonodavca v Canberri, iz mesta, ki je zrast- lo sredi puščave.

Zgodovina, oziroma, pred- zgodovina mesta Canberre je čudovita zgodovina Avstralije.

Če hočemo označiti kak po- sebno nagel napredek ali raz- voj, pravimo, da je v "ameri- škem tempu." A to je skoraj napak, bolje bi bilo, če bi go- vorili o "avstralskem tempu," zakaj doba tehniškega, kultur- nega in gospodarskega dviga Avstralije, ki je mnogo krajši kot ameriški izpričuje nara- nost navpični skok navzgor, ka- kršnega niti v Ameriki ni bilo v časih "zlate mrzlice." Leta 1788 se je prvi Evropejec iz- krcal na avstralski obali an- gleški kapitan Artur Philipp, in je razvil na neraziskani oba- li prapor svojega kralja. Vprav tisti čas so si družine ameriške države priborile svo- je neodvisnost. A takrat je bi- lo v Ameriki že več jako razvi- tih velemest, kot New York, Boston, Baltimore, Filadelfija in druga.

Več desetletij je ostal na no- vo odkriti otok v Velikem ocea- nu, daleč od sleherne kulture, pastorek londonske kolonijske uprave, ki je napravila Avstra- lijo za kolonijo, kamor so pošil- ljali kaznjence v pregnanstvo. Vprav do srede pejšnjega sto- letja so bili kaznjenci edini pri- seljenci. Delovali so ondi kot pionirji, gradili so mesta in ce- ste, kopali vodnjake in gradili vodovode, sejali so pšenico in so uvedli rejo ovac in perutni- ne. Šele ko so bili položeni te- meljni kamni moderne civili- zacije, se je začelo prostovolj- no priseljevanje Evropejcev, a to tako naglo, da je mlada kol- onija v nekaj letih predelala stoletni razvoj in je v marsi- čem prekosila svoj evropski z- gled. Leta 1869 so bili mel- bournski zidarji prvi delavci na svetu, ki so si izvojevali osem urni delavnik. Odtlej je Avstralija gleda na mezdno in socialno politiko, socialno skrb- stvo, splošno higijeno, naselje- valno politiko in mladinsko skrbstvo ves čas vodilna drža- va na svetu.

Do leta 1900 je ostalo sedem angleških kolonij, ki so si med seboj razdelile otok, neodvisnih druga od druge. V januarju iste- tega leta pa so sklenile, da se združijo v federacijo, v zvezno državo, ki je slednjič dobila se- danjo ustavno obliko, da je do- minirijon v veliki družini nara- dov britskega svetovnega go- spodarstva. Zdaj je zvezna dr- žava Avstralija stara 42 let. V letih 1914-1918 je Avstralija dokazala svojo zvestobo do ameriške Unije, in v Melbour- nu stoji spomenik, piramida, v čast bojevnikov, ki so padli v bojih v Flandriji in ob Darda- nelah.

Pa v teh dneh? Za Avstrali- jo se je od leta 1914 malo spre- menilo. Ministrski predsednik Menzies, naslednik nedavno umrlega Jožefa Lyonsa, ki je bil največji državnik, kar jih je bilo kdajkoli v Avstraliji, je kakor je bil Lyon — pristal de- lavske stranke. Niti minuto se ni obotavljal in je koj v začet- ku septembra 1933 izjavil, da je Avstralija enih misli z An- glijo. General Street, vojni mi- nister te najbolj miroljubne dr- žave sveta, je takoj začel zb-irati ekspedicijski zbor, ki se je v številu 200,000 mož, že čez nekaj tednov odpravil v Evro- po. A še pred to kopno arma- do so poslali letalci pozdrav antipodom, in sicer velika po- vodna letala angleške trdke Sunderland, ki jih je bila Av-

Grdi imajo srečo.

Splošno je mnenje, da je da zunanost za človeka ča, vendar pa ne manjka merov, ko je bilo nasprotje.

Pred nedavnim je v Can- umrl bogat bankir, ki je pogostokrat pripovedoval, se ima za svojo srečo zah- svoji grdi zunanosti. Leta 1876 je prišel v Curlih centa v žepu. Iskal je zap- ve, a povsod so ga radi nje- grde zunanosti zavračali. Čeno pa se je potegoval za te- tekača v neki banki. Ko je del koliko drugih se poteg- bil z njim vred za to mesto, bil že upadel pogum, toda banke se je obrnil bas do ga z besedami: "Ti si d- grd, da boš pošten!" V njem največje začudenje ga je takoj tudi nastavl. Od t- dne je mladi človek stalno predoval. Njegov deloda- mu je bil posebno naklon- tako da je nekdanji tebe- dvajsetih letih vstopil kot žabnik v banko.

Na Norveškem so me- tega mnogo govorili o ne- bogate mladenke z nek- teljem. Nevesta je bila v- vadno lepa in je imela ste- snubače, a ženin pa je bi- navadno grd in spačen. Pa je bila skrivnost njega- uspeha, kajti lepa mlade- je bila prisegla, da se bo ročila samo z moškim, k- usoda ni dala prav ničes- pot.

Ali veste, da ni v vsej riški bojni mornarici ena- ča črnca? Če tega še ni- deli, veste torej zdaj. V- nje je zdaj samo to: v- sprejemajo "kosov" za- ču? Jim in jaz sva jo po- cala tako, da ne puste- kanci črncev zato k mor- mer se boje, da bi jim v- kje bi potem, vas vpraš- Jimom, dobili Ameri- takarje za hotele in post- za kolodvore in železnice.

Pod našim Rožnikom v- lиду je toliko železniških izpeljanih, da se človek kot bi imela vsaka bajta- železniško proggo. Otr- starim ljudem se to zelo- de. Saj ni čudno. S- oče iz Menišije so šli v- daleč na Rakek, da so v- vi gemistar, ki je sopha- Raubarkomandi. V- tedne samirjal nazaj in- kotne samirjal nazaj in- li, da jih živa duša ne- več na Rakek gledati- pravdanske stvar, ki je- sam bognasvaruj.

Pa kam me je spet- namalana zanesla! Z- Euclid besedo. Torej- znanec ima ob progi h- koč je imel psa, ki je- božji dan prespal na- se s tace čehljaj za- rambno svrhu. Ampak- videli, kadar je pribli- mo hiše vlak! Tedaj je- pes pokonci, pa doli s- jo tulec in glasno laja- za vlakom.

Eden izmed sosedov je- ga dne pripomnil gospo- "Kaj praviš, zakaj t- vi za vsakim vlakom?" "Mene ne skrbi toliko- pes divja za vlakom." pri lastnik, "skrbi me pa- napravlil z njim, če bi z-

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem tiskarstvu E. Maye

Zapisnik
seje slovenske sekcije Jugoslovanskega pomožnega odbora, ki se je vršila v Morrison Hotelu, Chicago, 21. februarja, 1942

(Nadaljevanje)

Predsednik Vincent Cainkar, ki se je udeležil seje predsedniške sekcije Narodnega bratskega kongresa v Morrison hotelu, poroča, da so imeli na tistem zborovanju v razpravi vojno klavzulo, ker je bil namen bratskih organizacij, ki pripadajo k NFC, da bi imeli vsi enako klavzulo na smrtninskih certifikatih. Toda do tega ni prišlo. Pripoveduje, da nekatere bratske organizacije imajo že svojo vojno klavzulo, drugi zopet ne, in da vsak po svojem dela pri svoji organizaciji. Končni zaključek na seji predsednikov je bil, da centralnemu odboru NFC priporoča, da se zavzame za to stvar, med tem pa naj vsaka organizacija stori po svoji previdnosti in razmerah. Zato priporoča, da vsaj slovenske bratske organizacije sprejmejo skupno klavzulo, da ne bo nepotrebnega vračolomnega tekmovalstva med nami.

Zastopnik Janko N. Rogelj poroča, da je Ameriška bratska zveza že na svoji zadnji konvenciji sprejela v svoja pravila vojno klavzulo, katero je priporočal v sprejem glavni tajnik Anton Zbaničnik. Torej ABZ ima to klavzulo, ko druge slovenske bratske organizacije niso. Zato priporoča, da bi ostale slovenske bratske organizacije sprejele enako klavzulo. Nato prečita vojno klavzulo ABZ.

Tajnik Joseph Zalar pravi, da je danes Amerika v vojni, v kateri smo takorekoč vsi izpostavljeni vojni nevarnosti, ne samo vojaki na fronti. Velikanska naloga je danes na ramah naših slovenskih podpornih organizacij. Koliko ljudi dela danes po municijskih tovarnah, kjer vsak čas lahko nastanejo eksplozije ter nam ubijejo člane. Sovražnik ve tudi za vse tovarne, kjer se izdeluje potrebščine za vojno. Ako bombardirajo te tovarne, pobiti bodo civilisti, naši člani. Torej, tu bo potreba vojno klavzulo, ki bo vključevala tudi enake ljudi, kakor tudi vse druge, ki bi bili ubiti radi zračnih napadov. Nato pojasnjuje, da centralne zavarovalnice so vpeljale vojno naklado na smrtninske certifikate, ki zahtevajo od \$90 do \$120 na leto na tisoč dolarjev smrtnine. To lahko napravijo bratske organizacije, ki imajo "open contract", življenjske zavarovalniške družbe tega ne morejo napraviti, ampak lahko znižajo zavarovalnino.

Ko govorimo o vojni klavzuli, potreba nam je gledati v prvi vrsti na vojake, a ob istem času moramo gledati na naše organizacije, da jih ohranimo dovolj močne, da bodo v stanju izplačati vse pripravljene pogodbe. Zato priporoča, da bi naše organizacije vpeljale posebne patrijotične sklade, v katere bi plačevali po 10 ali 15 centov mesečno. Iz tega sklada bi potem plačevali naše smrtninske slučaje sorazmerno s smrtninskim skladom.

Zastopnik Frank M. Surtz pravi, da bi ne bilo priporočljivo vpeljati posebne sklade ali zvišati asesmente. To bi bilo pogubonosno za naše organizacije. Najti moramo drugo pot, saj pravila in certifikati so pogodba med članom in organizacijo.

Predsednik pravi, da imamo pravico spremeniti pravila in certifikate. Za one, ki so že padli, veljajo sedanja pravila, menda sedaj tudi že za one, ki so sedaj v vojni.

Zastopnik Louis Železnikar pravi, da je čital razpravo, v kateri se je trdilo, da federalna vlada ne bo dopustila spremeniati certifikate. Toda pri tem nastane vprašanje, če bi zvezna vlada mogla narekovati posameznim državam, ko ima vsaka svoje postave, da podlagi katerih so organizirane naše bratske organizacije.

Razvije se splošna diskuzija, kaj moremo napraviti: Ali plačamo samo nabrano rezervo ali povrnilno vplačane asesmente. Prevladuje splošno mnenje, da slovenske podpirne organizacije morajo imeti skupno vojno klavzulo. Potreba bi bila, da se imenuje oseba ali osebe, ki bi sestavile primerno vojno klavzulo s pomočjo advokatov, aktuarjev ter državnih zavarovalniških komisarjev, da iste odobrijo.

Zastopnik Anton Krapenc pravi, da naj bi vojna klavzula vključevala samo vojake.

Zastopnik Frank M. Surtz pravi, da naj bi se zamislili dve klavzuli: Ena za rezervo, drugo za povišanje asesmenta.

Zastopnik Anton Krapenc pravi, da to bi ne bilo priporočljivo, ker bi se razcepili glasovi, in ne bi bila ne ena ne druga klavzula sprejeta.

Predsednik je mnenja, da bo mogoče prišli do zaključka.

Zastopnik F. M. Surtz pravi, da se mora to takoj storiti, če ne nas razmere prehitijo in najdemo neprimernost.

Slovenska dobrodelna zveza in Kranjska slovenska katoliška jednota imata letos konvenciji. Po sedanjih pravilih ne moreta dati referendum na splošno glasovanje, toda če ima glavni odbor moč, da lahko stori to spremembo, potem bo to lahko sprejeto.

Nato je stavljen in podpiran, in sprejet predlog, da zastopnik Frank M. Surtz sestavi provi-

zorično vojno klavzulo, po kateri se plača samo nabrano rezervo ali vplačane asesmente. Ob enem sestavi tudi provizorično klavzulo za plačevanje izrednega asesmenta. Provizorična predloga pošlje na vse glavne urade slovenskih podpornih organizacij, da se posvetujejo z aktuariji in državnimi zavarovalniškimi komisariji. Ako nastane potreba, da se skliče ponovno zborovanje vseh zastopnikov naših bratskih organizacij, se bo to tudi storilo.

S tem je bilo zaključeno zborovanje o vojni klavzuli. Zastopnika John Gornik in Frank M. Surtz zapustita sejo, ker morata odpotovati v Cleveland.

Preide se na razpravo glede politične akcije.

Predsednik Vincent Cainkar poroča, da minister Snoj pozdravlja vse zborovalce. Rad bi se bil udeležil tega zborovanja, toda je zaposlen drugje.

Nadalje predsednik poroča o odboru za politično akcijo, kateri je bil organiziran, da skliče Slovenski narodni kongres v Ameriki. Toda ta odbor je odložil sklicanje tega kongresa, ker je državni departament v Washingtonu izdal izjavo, da ne odobrava enako politično udejstvovanje ameriških državljanov. Nato je ta odbor prenehal poslovati, ker so odborniki posameznih organizacij v pretežni večini glasovali za razpustitev tega odbora. Sedaj je to vprašanje zopet pred našimi organizacijami.

Zastopnik Ivan Molek je razočaran, ker niso vse organizacije zastopane. Poroča, kako je bil politični odbor organiziran dne 15. novembra in kako je deloval. Pravi, da je bilo celotno poročilo o delovanju tega odbora objavljeno v slovenskih listih. Nato je sprejel pismo od ministra Snoja, katerega prečita. Nato je sklical sejo izvršnega odbora dne 4. februarja, na kateri je bil sprejet sledeči predlog, ki se glasi:

PREDLOG

Tajnik eksekutivnega odbora za slovenski narodni kongres je 2. februarja, 1942 prejel pismo predstavnika Slovencev v starem kraju, ministra Franca Snoja, ki želi, da bi oživela naša politična akcija za stari kraj. Snoj svetuje, naj naš odbor skliče odloženi slovenski narodni kongres ali pa naj naše organizacije izvedejo njegov prvotni načrt, to je, da izvolijo od vsake organizacije po enega člana v širši odbor, kateri naj potem izvoli izmed sebe ožji akcijski odbor, ki naj sodeluje s predstavniki Slovenije in jugoslovanske vlade v Londonu.

Eksekutivni odsek SNK se je sestal 4. februarja in razpravljal o Snojevem nasvetu. Odsek je soglasno izrazil mnenje,

da se ni prav nič izpremenila situacija izza časa, ko je bil odložen slovenski narodni kongres; znani tehnični razlogi, ki so nas prisilili, da smo kongres odložili, veljajo še danes. V sled tega odseka vztraja, da se ni čas za sklicanje kongresa in še posebej zato ne, ker je zdaj prekasno, da bi glavni odbori naših podpornih organizacij, ki imajo tvoriti večino kongresa, prišli skupaj v istem času, kadar imajo letno sejo. Letna seja se je že izvršila, oziroma traja pri nekaterih organizacijah baš te dni. Te prilike — da bi glavni odbori naših podpornih organizacij prišli na kongres istočasno kot na svoje redne letne seje in bi s tem prihranili stroške svojim organizacijam — ne bo več do prihodnjega avgusta ali konca julija, ko se vrše polletne seje.

Eksekutivni odsek SNK pa želi ugoditi ministru Snoju, namreč da se nekaj ukrene tudi brez sklicanja kongresa, zato je soglasno sklenil, da predlaga zunanjim odbornikom v pripravljalnem odboru sledeče:

1) Pripravljalni odbor SNK naj takoj vrne mandat organizacijam, ki so ga postavile in določile organizacije naj skličejo novo konferenco, na kateri naj njihovi zastopniki sprejmejo ukrepe glede politične akcije za stari kraj, kakršne že hočejo ali kakršni bodo v teh razmerah najbolje izpeljivi.

2) Pripravljalni odbor SNK priporoča organizacijam, naj se zaenkrat ozirajo na Snojev prvotni načrt in izvolijo odbor, čigar glavna naloga bo, da pomaga predstavnikom Slovencev v starem kraju pri delu v tej deželi za doseg združenja vseh delov Slovenije v okviru jugoslovanske demokratične federacije.

(Podpisi)
Leo Jurjevec, predsednik;
Ivan Molek, tajnik;
Frank Zaitz, odbornik.

Večina odbornikov je odglašovala za ta predlog, in tako stari odbor za politično akcijo ne deluje več.

Zastopnik Josip Zalar pravi, da je kongres potreben. Mi ne smemo preveč čakati, ker ne vemo, kdaj se bo končala vojna. Mi kot predstavniki slovenskih podpornih organizacij moramo nekaj storiti v tem smislu. Jaz sem bil takrat mnenja, da bi se vprašalo državni oddelek v Washingtonu, da naj se nam pojasni, zakaj bi mi ne mogli sodelovati v politični akciji. Sedaj bomo morali delati s podvojeno silo, da bomo kaj storili v tem pogledu. Apelirati bomo morali na naše ljudi, da pomagajo v tej vojni najprvo Ameriki, a poleg tega pomagajo pri delu, da se zbere skupaj vse slovenske pokrajine in domovini, da bodo po tej vojni izveljeli vsi Slovenci v svoji avtonomni državi, v demokratični in federativni Jugoslaviji. Jaz nisem glasoval, da se odloži Slovenski narodni kongres ali razpusti prejšnji odbor.

Na sestanku 4. januarja v Clevelandu nam je Mr. Louis Adamić povedal, da se je informiral pri uradnikih državnega tajništva v Washingtonu glede izjave ameriške vlade, da naj ameriški državljani ne bodo aktivni s propagandami izmejnih evropskih vlad. Povedalo se mu je, da izjava nima v mislih našega sodelovanja, ampak je bila namerjena proti neki drugi propagandi v Ameriki. V dokaz temu je, da se je v poslanski zbornici v Washingtonu odobrilo sklicanje vse-slovenskega kongresa v Pittsburghu, Pa. Če se je to odobrilo, zakaj bi se potem ne odobrilo tudi sklicanje Slovenskega narodnega kongresa? Mi Slovenci imamo dobro ime pred ameriško javnostjo, zato jaz stojim na stališču, da se kongres skliče v bližnji bodočnosti.

(Dalje prihodnjič)

MALI OGLASI

Peč naprodaj

Proda se kuhinjska peč, v dobrem stanju, po nizki ceni. Vprašajte na 965 Addison Rd. (72)

Trgovina naprodaj

Radi boleznih se proda trgovina s sadjem, zelenjavo in grocerijo. Hitremu kupcu se proda po nizki ceni. Na razpolago je tudi 5 stanovanjskih sob. Vprašajte na 6516 St. Clair Ave. (72)

Farma naprodaj

Proda se farma za gotov denar ali se zamenja za posestvo. Obsega 158 akrov v Brunswick, O. 52 milj od Clevelanda. Samoposlojeje in farma \$10,000, z vsro živino in orodjem je cena \$13,500. Oglasite se pri John Sintič, 1157 Norwood Rd., zvečer po 4. uri. (72)

Lepa prilika

Naprodaj je poslopje, v katerem sta dve trgovini, ena grocerija in ena mesnica ter zraven hiša za dve družini. Nahaja se blizu East Boulevarda. Vprašajte na 13200 Edgewood Ave., blizu Miles Ave., po sedmih zvečer. (71)

Posestvo naprodaj

Proda se posestvo, ki donša nad \$100 mesečnih dohodkov; proda se radi razdelitve zapuščine. Nahaja se v slovenski naselbini na Addison Rd. Vprašajte pri (71)

J. Tisovec

1368 Marquette Rd. blizu St. Clair in 55. St. (73)

Šivilja dobi delo

Delo dobi ženska, ki ima izkušnje v šivanju moške obleke. Vprašajte na 6905 Superior Ave. (x)

Ves nov 1942 stenski papir!

Cena na debelo za vsakogar VARNIŠI, ENAMEL Vsa barva in stenski papir po znižanih cenah

Glenville Wallpaper & Paint
10018 ST. CLAIR AVE.
blizu E. 101. St.

Zelo lepa prilika

Naprodaj je gostilna in restavracija, ki ima licenco D-5. Ima vsa najmodernejšo opremo. Nahaja se na najbolj prometnem vogalu na St. Clair Ave. v sredini slovenske naselbine. Cena je jako ugodna. Ne zamudite te prilike, ki se vam nudi. Lastnik mora prodati, ker sta sama s ženo. Naslov izveste v uradu tega lista. (x)

East 61st St. Garage

FRANK RICH, lastnik
1109 E. 61st St.
HEenderson 9231
Se priporoča za popravila in barvanje vašega avtomobila. Delo točno in dobro.

FR. MIHČIČ CAFE

7114 St. Clair Ave.
ENdellcott 9399
6% pivo, vino, žganje in dober prigrizek. Se priporoča za obisk.
Odpri do 2:30 zjutraj

Kraška kamnoseška obrt

15425 Waterloo Rd.
KENmore 2337-M
EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV

Vsak petek FISH FRY

FINA PIJAČA
Se priporoča
KERN NIGHT CLUB
16901 Groveswood Ave.
JOSEPH in FRANCES KERN, lastnika
(67 9 101)

RE-NU AUTO BODY CO.

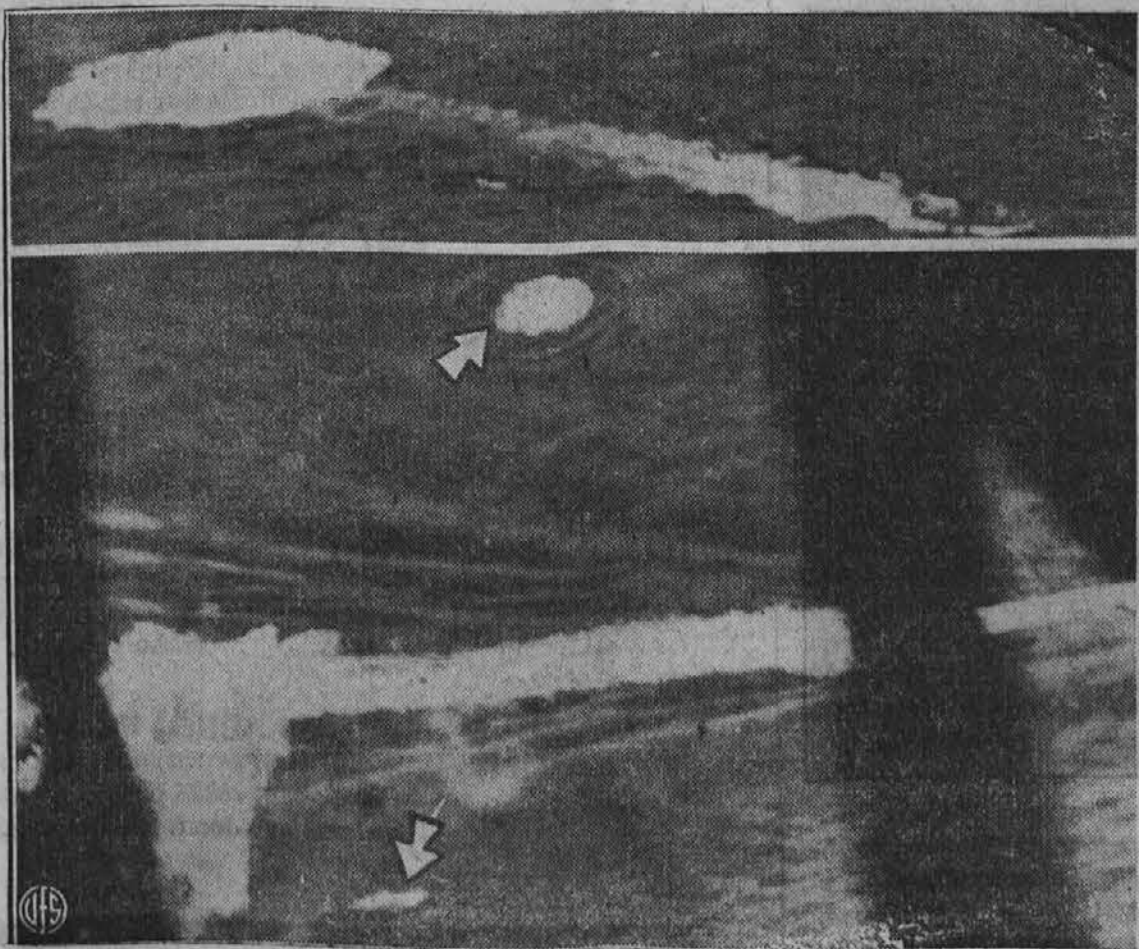
982 East 152nd St.
Popravimo vaš avto in prebarvamo, da bo kot nov.
Popravljamo body in fenderje.
Welding!
J. POZNIAK M. ZELEDDEC
Glenville 3830.

Osebnih dohodninskih davek

Trgovci in privatne osebe, ki imajo kakršnekoli delnice (shares) in ki dobivajo dividende, morajo zdaj izpolniti Personal Income State Tax. Zadnji dan je 31. marca, 1942. Vse potrebne informacije dobite pri dobro poznanem

Marian Mihaljevich,

6424 St. Clair Ave.
Pomagajte Ameriki, kupujte obrambne bonde in znanke.

Gornja slika nam kaže točko kamor je bila vržena globinska mina, kjer je obrežna straža opazila, da je zgignila pod vodo nemška podmornica. Na spodnji sliki pa je videti kjer je mina eksplodirala. S puščicami je označen kraj, kamor so bile vržene nadaljnje globinske mine. To delo vrši naša obrežna straža.

Sam sem še pridjal:

"Pove naj tudi, da so Mogolloni že na potu in da se mudi. Šli jim bomo naproti, jih zalezovali, pa počakali pri Kačjem hribu na stotnijo ter zasedli z njo dohod na Ploščad v canonu.

Kako se imenuje tale studenec?"

"Senčnati studenec."

"Povej poglavarju tudi, da ste našli na nas pri Senčnatem studencu! Laže si bo preračunal, koliko rabi do nas.

Opozori ga tudi, da mora našega ujetnika zelo strogo stražiti. Če nam uide, bi nas gotovo stalo mnogo truda in zamude, da ga spet dobimo.

Kako daleč je oddal do Kačjega hriba?" sem vprašal Winnetoua.

"Z našimi konji prispemo v treh urah."

"Kod moramo jezdit?"

"Na severovzhod."

"Prišli pa smo od severozapada — Kačji hrib leži torej skoraj gotovo v smeri, koder smo potovali iz puebla k Beli peči?"

"Da."

"In Jonatan Melton potuje s svojimi petdesetimi Mogolloni v tisti smeri nam naproti — Hm —! Zanimiva misel mi je šinila v glavo — Kako daleč je oddal do Temnega dola —?"

"Pet ur ježe."

"Dobro! Nemudoma bomo odjezdili h Kačjemu hribu. V petih urah bo sel v Temnem dolu pri Nagli puščici, uro računam, da se tistih sto bojevnikov pripravi na odhod, čez enajst ur so pri Senčnatem studencu in v štirinajstih urah pri Kačjem hribu."

"Zakaj se mojemu bratu tako mudi?"

"Ker morebiti lahko primeham pri Kačjem hribu Jonatana Meltona in njegove Mogollone —"

Emery je dvomil.

"Pri Kačjem hribu —? Jonatan bo vendar jezdil v pueblo!"

"Kako to?"

"Seveda! Za nami jezdil in ker nas ne bo našel, bo pač jezdil do puebla. In tam bo seveda zvedel, da smo že davno odšli. Ko se vrne, smo z Mogolloni že opravili in lahko čakamo na njega. In tedaj šele ga lahko primemo, ne prej."

"Na neko osebo si pozabil?"

"Ne vem —"

"Na židinj!"

"Ni tisto —? Hm —! Židinja se je najbrž že tudi vrnila v pueblo."

"Ne verjamem. Prej bi rekel, da je šla k Beli peči."

"Misliš, da so jo Yume našli —?"

"Gotovo. Za Meltonom je jezdila, ne bo se več povrnila v pueblo. Prvič že radi tega ne, kar ima, računano od kraja, kjer smo jo pustili prav toliko do Bele peči kakor do puebla. Drugič pa, ker čisto dobro ve, da smo tudi mi jezdili k Beli peči. Skrbelo jo bo za Meltona in še bolj za denar, hitela bo da pride čim prej k njemu. Zato bo potovala dalje, koj ko jo bodo našli Yume."

"No, in —?"

"Melton pa prihaja za nami in jo bo srečal, saj potujeta oba v isti smeri. Pripovedovala mu bo, kaj je doživela in da smo na potu k Beli peči. Kaj misliš, kaj bo storil Melton?"

"Hm —! Sinoči je odšel — Mogolloni pa davi —. Sodim, da se nemudoma povrne in obvesti Mogollone o našem prihodu —"

"Da! In mi —?"

"Ne vem, kaj bi mi —"

(Dalje prihodnjič)

—

Po poročilih števnege urada se v Zd. državah rodi vsakih 14 sekund en otrok. Vsakih 23 sekund pa je klican pogrebnik.

Za las je manjkalo

ROMAN

Mož je bil tako vznemirjen, da je pozabil citirati svoje neizgovorne latinske izreke. Nato je vzel Mechinot:

"Toda mi ne smemo izgubiti niti minute. Mechinot, dajte, stecite po gospoda Folgata. Jaz bom čakal nanj tu."

III

Ko se je Diana po razgovoru z groficom vrnila k svojim prijateljem, je zmagoslavno vzkliknila:

"Zdaj je zmaga na naši strani!"

Njen stari oče in markiz de Boiscoran sta želela, da bi ji ma pojasnila stvar, toda ona je odklonila njuno prošnjo ter molčala; šele proti večeru je zaupala Folgatu, kaj se je zgodilo in da upa, da bo grof pred smrtjo preklical svoje pričevanje.

"Samo to lahko reši Jacquesa," je dejal na to mladi advokat.

Vendar se zaradi tega novega upanja ni polenil, temveč se bolj napel svoje moči in delal vso noč z Magloirejem, da sta pripravila petico za novo obravnavo. Ko sta to dela dokončala, je bil že dan in Folgat ni legel v posteljo, temveč zadremal kar v naslonjaču. Komaj pa je tako počival dobro uro, ko ga je Anton zbudil ter mu povedal, da stoji pri vratih neki neznavec, ki bi rad govoril z njim. Malo pozneje je imel Folgat pred seboj neznanca malone sumljive zunanosti,

starega kakih petdeset let, z brkami in kozjo bradico in slabo oblečenega.

"Vi ste gospod Folgat?" je neznavec nagovoril odvetnika.

"Da."

"Nu, jaz — jaz sem agent, ki ga je vaš prijatelj Goudar poslal v Anglijo."

Odvetnik ga je presenečeno pogledal.

"Kdaj ste prispeli?"

"Danes jutraj z ekspresom. Vem, štiri in dvajset ur prepotno — to mi je povedal časopis, ki sem ga kupil na postaji. Gospod de Boiscoran je obsojen. In vendar priščem, da nisem zamudil niti ene minute; in nagrad, ki mi je bila obljubljena v slučaju uspeha, sem pošteno zaslužil."

"Pravite, da ste uspeli?"

"Seveda. Kaj vam nisem pisal, menio sporočil, da sem si bil gotov uspeha?"

"Ali ste našli Suky?"

"Štiri in dvajset ur potem, ko sem oddal na pošto za vas — v neki javni hiši v Bonly Bayju. Ampak vražja ženska ni hotela iti z menoj."

"Ampak vi ste jo vzlic temu privedli?"

"Naravno. Zdaj je v hotelu de France, kjer sem jo pustil, dokler ne govorim z vami."

"Ali ona kaj ve?"

"Vse."

"Torej požurite se in privedite jo sem."

Odkar je Folgat začel iskati to služkinjo, je bil odločen, okoristiti se v polni meri z vsem, kar je vedela. Tako je zdaj vtaknil med slike v Dianinem fotografskem albumu fotografijo grofice Claudieuse. Komaj je bil s tem opravljen, že je agent privedel Suky, veliko močno žensko štiri-

desetih let, trdih potez in skoro moškega obnašanja, toda zelo gizdavo oblečeno. Ko jo je Folgat začel izpraševati, mu je povedala:

"V hiši v Trtni ulici sem živela štiri leta in da ni bilo vojne, bi bila še tam. Čim sem nastopila svojo službo, mi je postalo jasno, da se v tej hiši sestajata dva ljubimca. No, ker služba ni bila naporna, sem lepo zadržala na vse to. Ampak moj gospodar mi ni prav zaupal. Vselej, kadar je imel imeti sestanek s svojo ljubico, me je poslal ven po opravkih. To me je tako dražilo, da sem sklenila, izvahati, kaj skriva pred menoj. To ni bilo težko; v enem tednu sem vedela, da je bil prav toliko Sir Francis Burnett kakor jaz in da si je sposodil to ime od svojega prijatelja."

"Kako ste to izvahali?"

"O, na zelo enostaven način. Ko sem šla za njim, sem videla, da je šel y neko hišo v Vseučilišni ulici. Pred hišo na nasprotni strani je stalo nekaj služabnikov; vprašala sem jih, ali poznajo tega gospoda in povedali so mi, da je sin markiza de Boiscorana."

"A gospa, ki je zahajala k njemu?"

Suky se je nasmehljala.

"Tudi nji sem bila za petami, ampak ona je bila bolj previdna in meni je vzelo več časa in potrpežljivosti, da sem ji prišla na sled. Nekega večera sem pa v izvoščku sledila njeni kočiji do njenega doma in prihodnje jutro sem zvedela od služabnikov, da je njeno ime grofica Claudieuse."

"Ali ste kdaj videli to gospo?" je vprašal Folgat.

"Tako gotovo kot zdaj vas."

"Ali bi jo spoznali?"

"Med tisoč obrazi."

"Tudi na sliki?"
"V hipu."
Folgat ji je ponudil album in ona je med slikami takoj našla grofico.

"To je ona!" je vzkliknila in s prstom na njeno sliko.

Zdaj ni bilo nobenega dvoma več, da je ženska vedela vse in Folgat ji je naročil, da ostane v hotelu, dokler ne pošljejo po njo, da pričaja pred sodiščem, kar je z veseljem obljubila.

V tem je pridrvel dr. Seigne-bos ter zmagoslavno vzklikal:

"Živijo! Zmaga! Velika zmaga! Zmagali smo!"

Ko sta odšla Suky in agent, je pojasnil:

"Pravkar prihajam iz bolnišnice, kjer sem govoril z Goudarjem. Možu je uspelo. Cocoleu bo govoril."

"In kaj pravi?"

"Ne vem natančno, ker Goudar meni, da ni dovolj, da se izpove samo pred njim; potrebne so uradne priče."

"Ampak pred pričami ne bo govoril."

"Zanesite se na Goudarja. To vam je pravi pravcati ženij. On je vse uredil, da bomo lahko poslušali, ne da bi nas bebec opazil."

Nato je bilo dogovorjeno, da se obvesti državnega pravdnika in Galpina, da bosta popoldne ob dveh s Folgatom in Mechinotom na določenem mestu.

Na hodniku ju je prestregel Mechinot, vzklikajoč:

"Gospod Daubigeon želi, da takoj pridete k njemu. Velika novica! Sijajna novica!"

Nato jima je na kratko povedal o Trumencejevem pričevanju in o tem, kar je povedala grofčina služkinja.

"Zdaj smo varni!" je vzkliknil dr. Seigne-bos.

Folgat je bil blede od vznemirjenja. Vendar je predlagal:

"Obvestimo o tem markiza in Dianu, preden odidemo tja."

"Ne zdaj," je odgovoril zdravnik, "ne še. Počakajmo, da bo vse v redu."

Daubigeon in Galpin sta že čakala na nju. Prvi ju je pozdravil z besedami:

"Nu, mislim, da vama je Mechinot že vse povedal."

"Da," je odgovoril Folgat, "toda mi imamo še dodatne informacije."

Nato je povedal, kaj je povedala Suky.

Galpin se je pod težo teh dokazil kakor uničen zrušil v naslonjač in tam obsedel brez be-

se. Daubigeonov obraz je začel dolžeti!" je vzkliknil. rel od veselja. "Jacques je prav gotovo ne-

Barva bo povedala. — Na sliki vidimo vojaka, ki barvata krogle za zrakoplovne strojne puške, katere uporabljajo zrakoplovci v vojaški strelski šoli v Harlingen, Texas. Krogle so barvane z rdečo, zeleno in plavo barvo, da bo na ta način mogoče ugotoviti, koliko zadetkov bo napravil vsak strellec.

Imenik raznih društev

DRUŠTVO SV. NEŽE, ŠT. 139 C. K. OF OHIO

Predsednica Mary Ivanc, 1165 E. 60. St.; podpredsednica Frances Baraga; tajnica in blaginjska Jemie M. Yeltz, 1287 E. 169. St.; zapisničarka Louise Pils, 1172 E. 71. St.; vratarica Frances Kasunič; nadzornice: Mary Skuly, Anna Godlar, Louise Hrovat; dr. Seliskar, dr. Perme. Seje so vsako tretjo sredo v mesecu.

DRUŠTVO SV. VIDA, ŠT. 25 KSKJ

Predsednik Anton Strniša St. podpredsednik Joseph Gornik, tajnik Joseph J. Nemanich, 1145 E. 74. St.; blaginjski Louis Krajc, za pregledovanje novega članstva vsi slovenski zdravniki.

Društvo zboruje vsako prvo nedeljo v mesecu v spodnjih prostorih stare šole sv. Vida ob 1:30 popoldne. Mesecni assessment se začne pobirati ob 1:00 in 25. v mesecu v dvorani zvečer ob šestih. Od 26. pa do konca meseca na domu tajnika od članstva, ki mu ni mogoče plačati popela. V društvo se sprejemajo novi člani in članice od 16. do 60. leta in se jim nudi pet vrst zavarovalne od \$250 do \$5.000. Bolniška podpora znaša \$7.00 ali \$14.00 na teden. V društvo se sprejemajo tudi otroci od rojstva do 16. leta. V slučaju bolezni se naj bolnik javi pri tajniku, da dobi zdravniški list in kartico in ravna naj se po pravilih Jednote.

SKUPNA DRUŠTVA FARE SV. VIDA

Predsednik Louis Erste, 6205 Whittier Ave.; podpredsednik Andrew Te-kavec, tajnik Joseph Repar, 1101 E. 68. St.; blaginjski Anthony J. Fortuna, zapisničarka Frances Baraga, nadzorniki: Joseph J. Nemanich, Frank

DR. PRESV. SRCA JEZUSOVA

Predsednik John Levstik, 646 E. 72. St.; podpredsednik Anton Hlank, Addison Rd.; blaginjski Andrej Vec, 1023 E. 72. Pl.; zapisničarka Oblak, 1235 E. 60. St.; nadzorniki: Frimc, John Ježek in Matila, vratar Matevž Debevc. Društvo zdravniki so vsi slovenski. Zastopnika za klub društev je Dr. Andrej Bekavec in John. Društvo zboruje vsako drugo sredo v mesecu v SND ob eni popoldni v dvorani št. 3. staro poslopje. Društvo se sprejemajo člani od 16. leta.

SAMOSTOJNO DRUŠTVO LOŽKA DOLINA

Predsednik Frank Baraga, 1165 E. 60. St.; podpredsednik Jera, 1023 E. 72. Pl.; blaginjski John J. Leskov, Darley Ave. Nadzorni odbor: Lokar, John Sterle, Charles K. Seje se vršijo vsako tretjo sredo v S. N. Domu, soba št. 4. poslopje. Društvo sprejema nove in v zdravniško preiskavo plačuje \$200 smrtnine in \$7.00 na bolniške podpore. Assessment je mesečno. Za sprejem ali prelobo članov so vsi slovenski zdravniki. Nadaljne informacije se obnašajo z društvom zastopniki.

Jos. Zele in Sinovi

POGREBNI ZAVOD

Avtomobil in bolniški voz redno in ob vsaki uri na razpolago. Mi smo vedno pripravljeni z najboljšo postrežbo. 6502 ST. CLAIR AVENUE Tel.: ENdicut 1000. COLLINWOODSKI URAD: 452 E. 152D STREET Tel.: KEmore 2111.

KAJ NAJ NAPRAVIM?

—da varjem kolesa pred nepotrebnimi napakami?

Nekako polovica avtov v Ohio vozi brez varnostne kapice na kolesih. Nima dosti pomena? Ni res valje brez kapice pušča vodo in prah. Tenak kavčug je počasni sneden in začne puščati. Nobena druga stvar tako ne škoduje kolesu, kot če ni poln. Torej imajte kapice na vseh kolesih. Te bodo preprečile počasno puščenje zraka.

Ta Standard Oil nasvet je ANOTHER SOHIO SERVICE

Skrbite za avto—za vašo deželo!

Pomlad, Velika noč! nova obleka

Fantje in mošje

Mi vam naredimo obleko po vaši meri, ki vam bo pristojala. Boljši kroj in style se izdeluje pri nas. Naročite vašo obleko sedaj, dokler je zaloga polna.

Moški Mallory KLOBUKI \$5.00

Moški Kingsley KLOBUKI \$3.95

Moški Willson KLOBUKI \$3.50

JOHN MOCNIK MEN'S WEAR and TAILORING 772 East 185th St.

Admiral William H. Standley je bil pred kratkim imenovan poslanikom v Rusiji. Na sliki ga vidimo, ko ravno zapušča Belo hišo, kjer se je mudil na konferenci pri predsedniku Rooseveltu predno odide na svojo novo mesto v Moskvo.

EVERY HOME A Victory Home!

Dom zmage je dom, v katerem sleherni član družine stori njegov ali njen del, da pomaga Zedinjenim državam in zedinjenim narodom zmagati v tej vojni!

Da storite svoj delež, morate biti zdravi—vaše telo mora biti močno, um bister, duh vzvišen—in vi morate storiti svoje najboljše, kjer je potreba za to.

Mnogo stvari je potrebnih, da se napravi dom zmage. Ena teh je razsvetljava—obilica razsvetljave omogoči dobro voljo, prepreči nesreče, protežira zdravje, ohrani vid.

Razsvetljava sama na sebi ne bo napravila Doma zmage, toda veliko pripomore, da ustvari tak dom, ki ne pozna druge volje kot tiste velevažne Volje do Zmage!

Sedaj je čas, da pregledate razsvetljavo v vašem domu

Preglejte luči v vsaki sobi. Odstranite zatemnele stare luči, ki trajajo tok in vas oropajo razsvetljave. Napolnite vse prazne "sockets" z dovolj velikimi lučmi, ki vam dajo boljše razsvetljavo za boljši vid.

Preglejte vaše svetilke za ohranitev vida. Če vaše svetilke, ki jih rabite za šivanje, pletenje, pri igrah, itd. ne dajo vam Vid-Ohranjujoče Razsvetljave, nadomestite jih z novimi Vid-Ohranjujočimi Svetilkami za ohranitev vaših oči.

Preglejte senčnike in trake vaših svetilk. Ako so senčniki za prašeni, dajte jih čistiti ali pa nabavite si nove senčnike. Ako so traki v slabem stanju, dajte vaše svetilke nanovo napeljati z žico. Senčniki in traki za svetilke so cenen.

Preglejte vaše staro-modne svetilke. Mnogo takih svetilk se lahko hitro in ekonomično premesti v Vid-Ohranjujoče Svetilke s rabo pripomočkov. Posvetujte se z vašim prodajalcem svetilk—on vam bo lahko pomagal.

BREZPLAČNO! Električna liga ima štab svetovalcev za razsvetljavo doma, ki je na razpolago, da brezplačno pomaga gospodinjim v metropoli Clevelanda, rešiti probleme razsvetljave. Ako hočete, da bo svetlovalo za razsvetljavo doma pregledal vašo napeljavo na domu, pokličite PROS. 5522.